

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการสำนึกที่เน้นตนเองและงาน กับความสำเร็จและความล้มเหลวที่มีต่อการระบุงสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลว จากปัจจัยภายในอันได้แก่ ความสามารถ และความพยายาม และปัจจัยภายนอก ได้แก่ ความยากของงาน และโชคของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้รับการสร้างสภาพการณ์ของการสำนึกที่เน้นตนเอง จะมีการระบุงสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวจากปัจจัยภายใน อันได้แก่ ความสามารถ และความพยายามมากกว่า นักเรียนที่ได้รับการสร้างสภาพการณ์ ของการสำนึกที่เน้นงาน
2. นักเรียนที่ได้รับการสร้างสภาพการณ์ของการสำนึกที่เน้นงาน จะมีการระบุงสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลว จากปัจจัยภายนอก อันได้แก่ ความยากของงาน และโชคมากกว่านักเรียนที่ได้รับการสร้างสภาพการณ์ของการสำนึกที่เน้นตนเอง
3. นักเรียนที่ประสบความสำเร็จจะระบุงสาเหตุของความสำเร็จจากปัจจัยภายใน อันได้แก่ ความสามารถ และ ความพยายาม มากกว่า นักเรียนที่ประสบความสำเร็จล้มเหลว
4. นักเรียนที่ประสบความสำเร็จล้มเหลว จะระบุงสาเหตุของความล้มเหลวจากปัจจัยภายนอก อันได้แก่ ความยากของงาน และโชค มากกว่านักเรียนที่ประสบความสำเร็จ

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพร้อมพรรณวิทยา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2533 จำนวน 80 คน แบ่งเป็นนักเรียนชาย 40 คน และนักเรียนหญิง 40 คน กลุ่มตัวอย่างได้จากการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (simple random sampling) จากจำนวนห้องเรียนทั้งหมด (12 ห้องเรียน) ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มา 2 ห้องเรียน (ประมาณห้องเรียนละ 50 คน) ลักษณะการจัดนักเรียนเข้าเรียนในแต่ละห้องเป็นแบบคละกัน ทั้งนักเรียนที่

เรียนเก่ง เรียนปานกลาง และเรียนอ่อน ผู้วิจัยสุ่มนักเรียนเข้ารับการทดลอง การทดลองในสภาพการณ์ของการใส่ใจที่เน้นตนเองและงาน เป็นรายบุคคลโดยให้นักเรียนทำงานเกี่ยวกับการจำช่วงตัวเลข จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน ถ้านักเรียนได้คะแนน 10-20 คะแนน ถือว่าประสบความสำเร็จ และถ้าได้คะแนน ตั้งแต่ 0-9 คะแนน ถือว่าประสบความสำเร็จล้มเหลว ซึ่งผู้วิจัยทำการทดสอบนักเรียนจนกระทั่ง ได้ครบตามจำนวนที่กำหนดไว้ในแต่ละสภาพการณ์ของการใส่ใจ และผลลัพธ์การทำงาน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทำงานเกี่ยวกับการจำช่วงตัวเลข (digit span) ผู้วิจัยนำแนวคิดจากแบบทดสอบความจำของ Wechsler (1955) มาสร้างชุดตัวเลข ที่ใช้ในการทำงานเกี่ยวกับการจำช่วงตัวเลข เป็นการให้ระลึกรหัสตัวเลขแบบย้อนกลับ จำนวน 20 ข้อ
2. แบบสอบถามการระบุสาเหตุของความสำเร็จ และความล้มเหลวของนักเรียน ผู้วิจัยนำแบบสอบถามการระบุสาเหตุของ Nicholls (1975) มาใช้โดยนำมาแปล และปรับมาตรฐานประเมินค่า จาก 4 มาตรฐาน เป็น 5 มาตรฐาน
3. ดนตรีเทปบันทึกเสียงและเครื่องเล่นเทปเสียง ซึ่งใช้ในการทำงานเกี่ยวกับการจำช่วงตัวเลข แบ่งเป็น 2 ดนตรี ดนตรีแรกประกอบด้วย คำชี้แจงเพื่อสร้างสภาพการณ์ให้เกิดการใส่ใจที่เน้นตนเอง และชุดตัวเลขจำนวน 20 ข้อ และดนตรีที่สอง ประกอบด้วย คำชี้แจงเพื่อสร้างสภาพการณ์ให้เกิดการใส่ใจที่เน้นงาน และชุดตัวเลขจำนวน 20 ข้อ ซึ่งใช้กับนักเรียนที่ได้รับการสร้างสภาพการณ์ของการใส่ใจที่เน้นตนเองและนักเรียนที่ได้รับการสร้างสภาพการณ์ของการใส่ใจที่เน้นงาน ตามลำดับ

การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ติดต่อขอความร่วมมือจากโรงเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้
2. สุ่มตัวอย่างนักเรียนจากจำนวนห้องเรียนทั้งหมด (12 ห้องเรียน) ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มา 2 ห้องเรียน (ประมาณห้องเรียนละ 50 คน) เข้ารับการทดลองเป็นรายบุคคล โดยให้นักเรียนทำงานเกี่ยวกับการจำช่วงตัวเลขใน 2 สภาพการณ์ คือ สภาพการณ์ของการใส่ใจที่เน้นตนเอง และสภาพการณ์ของการใส่ใจที่เน้นงาน ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

2.1 สภาพการณ์ของการใส่ใจที่เน้นตนเอง ผู้วิจัยจัดให้นักเรียนนั่งอยู่ตรงกันข้ามกับผู้วิจัย ผู้วิจัยตั้งกล้องวิดีโอจับภาพนักเรียนที่นั่งอยู่ตรงหน้าแล้วบอกให้นักเรียนทราบว่าจะมี

การบันทึกเทปวิดีโอ และคำชี้แจง เพื่อสร้างสภาพการณ์ให้นักเรียนเกิดการสำนึกที่เน้นตนเอง ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยอาศัยแนวคิด จาก การวิจัยของ Brockner และ Hulton (1978) แล้ว ให้นักเรียนทำงานเกี่ยวกับการจำช่วงตัวเลข

2.2 สภาพการณ์ของการสำนึกที่เน้นงาน ผู้วิจัยจัดให้นักเรียนนั่งอยู่ ตรงกันข้าม กับผู้วิจัย ในสภาพการณ์นี้จะไม่มิกล้องวิดีโอ ผู้วิจัยใช้คำชี้แจง เพื่อสร้างสภาพการณ์ให้นักเรียนเกิดการสำนึกที่เน้นงาน ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยอาศัยแนวคิดจากการวิจัยของ Brockner และ Hulton (1978) จากนั้นผู้วิจัยให้นักเรียนทำงานเกี่ยวกับการจำช่วงตัวเลข

3. หลังจากให้นักเรียนทำงานเกี่ยวกับการจำช่วงตัวเลข แล้วนักเรียนจะทราบผลลัพธ์การทำงานว่า ตนเองประสบความสำเร็จ หรือประสบความสำเร็จล้มเหลว ต่อจากนั้นผู้วิจัยให้นักเรียนตอบแบบสอบถามการระบุสาเหตุ ของความสำเร็จ สำหรับนักเรียนที่ประสบความสำเร็จ และแบบสอบถามการระบุสาเหตุของความสำเร็จล้มเหลว สำหรับนักเรียนที่ประสบความสำเร็จล้มเหลว ผู้วิจัยทำการทดลองกับนักเรียนทีละคน จนกระทั่งครบ ตามจำนวนที่กำหนดไว้ ในแต่ละสภาพการณ์และผลลัพธ์การทำงาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. แจกแจงความถี่ และคำนวณค่าร้อยละ ของจำนวนนักเรียนที่ได้จากแบบสอบถามการระบุสาเหตุของความสำเร็จ และแบบสอบถามการระบุสาเหตุของความสำเร็จล้มเหลวในแต่ละข้อ
2. คำนวณค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนการระบุสาเหตุในแต่ละข้อ ของแบบสอบถามทั้งสองชุด สำหรับการประเมินความสำคัญของสาเหตุ ซึ่งมีลักษณะ เป็นมาตราประเมินค่า 5 มาตรา ให้คะแนนจาก 1-5 ในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยของระดับความสำคัญของสาเหตุ มีเกณฑ์ดังนี้

คะแนน	0.01 - 1.50	หมายถึง	สำคัญน้อยที่สุด
คะแนน	1.51 - 2.50	หมายถึง	สำคัญน้อย
คะแนน	2.51 - 3.50	หมายถึง	สำคัญปานกลาง
คะแนน	3.51 - 4.50	หมายถึง	สำคัญมาก
คะแนน	4.51 - 5.00	หมายถึง	สำคัญมากที่สุด

3. วิเคราะห์คะแนนจากการตอบแบบสอบถามการระบุสาเหตุของความสำเ็จ และแบบสอบถามการระบุสาเหตุของความล้มเหลวในแต่ละข้อโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง (Two-way Analysis of Variance) ของตัวแปรอิสระ คือ การใส่ใจที่เน้นตนเอง และ งาน กับ ความสำเ็จและความล้มเหลว

4. ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของการระบุสาเหตุของความสำเ็จและความล้มเหลว จากปัจจัยภายใน และ ปัจจัยภายนอก ระหว่างกลุ่มที่ประสบความสำเร็จ และกลุ่มที่ประสบความล้มเหลวโดยใช้ t-test

5. ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของการระบุสาเหตุ ระหว่างการระบุสาเหตุจากปัจจัยภายใน อันได้แก่ ความสามารถ และความพยายาม และปัจจัยภายนอก อันได้แก่ ความยากของงาน และโชค โดยใช้ t-test

6. ทดสอบความแตกต่างรายคู่ของค่าเฉลี่ยของการระบุสาเหตุของความสำเ็จ และค่าเฉลี่ยของการระบุสาเหตุของความล้มเหลว จากปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก โดยใช้ t-test ดังนี้

ความสามารถ และ ความยากของงาน

ความสามารถ และ โชค

ความพยายาม และ ความยากของงาน

ความพยายาม และ โชค

ผลการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้รับการสร้างสภาพการณ์ของการใส่ใจที่เน้นตนเอง มีการระบุสาเหตุจากปัจจัยภายใน อันได้แก่ ความสามารถ และความพยายาม ไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .05$) กับนักเรียนที่ได้รับการสร้างสภาพการณ์ของการใส่ใจที่เน้นงาน

2. นักเรียนที่ได้รับการสร้างสภาพการณ์ของการใส่ใจที่เน้นงาน มีการระบุสาเหตุจากปัจจัยภายนอก อันได้แก่ ความยากของงาน และโชค ไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .05$) กับนักเรียนที่ได้รับการสร้างสภาพการณ์ของการใส่ใจที่เน้นตนเอง

3. นักเรียนที่ประสบความสำเร็จ มีการระบุสาเหตุ จากปัจจัยภายใน อันได้แก่ ความสามารถ และความพยายาม แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .05$) กับนักเรียนที่ประสบความสำเ็จ

4. นักเรียนที่ประสบความสำเร็จ มีความล้มเหลว มีการระบุสาเหตุจากปัจจัยภายนอก อันได้แก่ ความยากของงาน และโชค ไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .05$) กับนักเรียนที่ประสบความสำเร็จ

ข้อเสนอแนะ

1. ด้านการนำไปใช้ปฏิบัติ

ผลการวิจัยในครั้งนี้พบว่า ความสำเร็จและความล้มเหลวมีผลต่อการระบุสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวของนักเรียน ดังนั้นสภาพการเรียนการสอน ครูควรส่งเสริมพฤติกรรมมุ่งสู่ผลสัมฤทธิ์ ของนักเรียนโดยให้นักเรียน รับรู้สาเหตุของการกระทำของตนเองอย่างถูกต้อง ในกรณีที่นักเรียนประสบความสำเร็จ ควรส่งเสริมให้นักเรียนรับรู้ และระบุสาเหตุของความสำเร็จว่ามาจาก ปัจจัยภายใน อันได้แก่ ความสามารถ และความพยายาม เพื่อให้ นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจในตนเอง ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีพฤติกรรมมุ่งสู่ผลสัมฤทธิ์มากขึ้น และในกรณีที่นักเรียนประสบความสำเร็จ มีความล้มเหลว ครูควรให้กำลังใจนักเรียน โดยเน้นให้นักเรียนรับรู้สาเหตุของความล้มเหลว นั้น ว่ามาจากการขาดความพยายาม ซึ่งจะมีผลให้นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และมีการพัฒนาพฤติกรรมมุ่งสู่ผลสัมฤทธิ์เพิ่มขึ้น

2. ด้านการวิจัย

2.1 ในการสร้างสภาพการณ์ของการใส่ใจที่เน้นตนเอง ควรมีการจัดสภาพการณ์ที่ชี้สิ่งเร้าที่ทำให้เกิดการใส่ใจที่เน้นตนเองในระดับสูงกว่านี้ เช่น การมีผู้ชมจำนวนมากสังเกตพฤติกรรม ร่วมกับการใช้กล้องวิดีโอ สำหรับการสร้างสภาพการณ์ของการใส่ใจที่เน้นงาน ควรจัดสภาพการณ์โดยไม่บอกนักเรียนว่าจะมีการประเมิน

2.2 ควรมีการศึกษาผลของการใส่ใจที่เน้นตนเองและงาน กับ ความสำเร็จและความล้มเหลว ที่มีต่อการระบุสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวระหว่างนักเรียนที่มีการนับถือในคุณค่าของตนเองสูงและนักเรียนที่มีการนับถือในคุณค่าของตนเองต่ำ ซึ่งจะ ได้ขยายข้อความรู้ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น